

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

4. De executione Citationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

& si opponeretur certa hora, & actus non fieret hora assignata, sed alia non valerer, ut tradit Marranta 6 p. vers. Recellè citatio concipiatur n. 66. Si vero dies apponatur nimis brevis, citatio talis valida non erit, l. Aut qui alter D. Quod vi ait clam. &c. & appellati ab hujusmodi gravamine poterit, Gail. d. lib. 1. Obser. 5.

§. IV.

De executione Citationis.

1. Citatio in personam vel ad domum fit &c. & quando.
2. Deinde relatio apud acta fieri debet.

1. Commissione citationis nuntio facta, oportet ut is eam exequatur. Et quidem primò reum citandum diligenter perquirit, ut ei coram in faciem citationem insinuet. Eoque non reperto, potest in subsidium vel procuratori illius, si quem reliquerit, vel ad domum domesticis, vel, si nemo adsit, vicinis denuntiationem exponere, relicto ibidem commissionis suæ exemplo, ut ad reum citatio perveniat, c. Caussam 3. inf. De dolo. Quod si vero citandos plures habent actes, executio citationis fieri ad eas, in quibus pro majori parte anni egit, arg. Clem. Caussam, ibi, in domo, quam &c. De elect. Sin æquali tempore moratus fuerit in omnibus, ibi citandus erit, ubi citationis tempore degit. Vide plenē Damhaud in Praxi civili c. 59. & ibi Tuld.

2. Executione facta, incumbit eidem nuntio facere ejus relationem, qua in acta referriri debet, ut appareat de legitime facta executione. Relationi autem executoris credi solet, propter fidem ejus delectam, & juramenti religionem, qua judici est adstrictus Gail. lib. 1. Obs. 54. n. 4. Mynl. Cent. 5. Obs. 51. n. 2. Quamquam afferenti, se ex mandato Judicis citasse, non credatur quia tantum de suo facto, quale est executio, non etiam de facto alieno, cuiusmodi est commissio judicis, deponenti creditur, Gail. d. Obs. 54. n. 5.

§. V.

De effectu Citationis.

1. Citatum constringit ad comparendum.
2. Perpetuat iudicis delegati jurisdictionem.
3. Praescriptionem interrupit.
4. Perpetuat & judicis ordinarii jurisdictionem.

5. Citatio illegitima per comparitionem validatur.

1. Quoad effectum citationis attrinet, ea legitimè facta in primis constringit citatum ad comparendum, nisi justa exceptione leteatur: veluti quod magistratum gerat, quod sit patens vel patronus, quos sine permisso Protoris in jus vocare non licet: vel quod propter loci religionem inde se movere non possit, quodverè funus ducat, aut justa defuncto perfolat, vel alia simili causa, de quibus latius vide licet in l. 2. 3. & seqq. D. De in jus vocando & in lib. 2. cum seqq. D. Si quis caution. in jud. sistend. &c. Alias autem, cessante legitima exceptione, contumacia citati, & non comparentis vici punitur, ut postea dicetur.

2. Secundò perpetuat iudicis delegati jurisdictionem, c. 10. & fin. sup. De officio Ind. deleg. Et ideo si quis, postquam citatus est, alterius fori esse coperit, in ea causa jus revocandi domum non habebit, l. Si quis posteaquam 7. D. De iudicis, l. penult. D. De iuri, dict. om. Iud. c. Proposuiti penult. b. t. c. Gratuum 20. sup. de offic. & potest iud. deleg.

3. Tertio, præscriptionem trigesinta annorum interrupit l. fin. Cod. De annali except. 4. Facit etiam iudicis ordinarii jurisdictionem perpetuam, respectu illius causæ, cuius intitulatio semel legitimè facta fuit, etiam si citatus postmodum coperit esse alienæ jurisdictionis, d. c. Proposuiti, l. ubi acceptum D. de iudicis.

5. Quia vero effectus & finis præcipius citationis est, ut reus compareat: ideo citatio illegitima, qua tamen ad notitiam citati pervenit, per comparitionem ejus convalidatur, & reus comparens ad libellum actoris respondeat cogitur: quia præfens regulariter citationem debet Gail. d. lib. 1. Obser. 58. Et hinc sit, quod citatus ad certam causam comparens, secundum communiorum sententiam, debet respondere in alia causa Gail. lib. 1. Obser. 51. n. 7. ubi subjungit, eo spectare, quod actor respondeat ante litis contestationem libellum & genus actionis mutare possit.

TITU.